

ئیره جی قادری

خوسره وجاف

به نده و برادره ریکی هاو کلاسیم به ناوی "سیاوه شی سالی" لوپی دهوروبه ری شاری ئه سفه هان بوو، پیکه وه له کۆلیژی هونه ره جوانه کاندایا هاوکار و هاو کلاس بووین.

کارو کرده وی رۆژانه ی قوتابی هونه ر زور و پر خه رجن. ئیتر ئه وه رهنگی شیوه کارییه، رهنگ و پیداو ایستییه کانی نه خسه ی ته لارسازییه، ئه وانه خه رج و پوول و پارهی زوریان ده ویست.

سیاوه ش هه ر چه ند له خیزانیکی هه ژار و نه دار بوو، به لام زور زیرهک و لیزان و هونه رمه ند بوو، به نده یه له دونیای پیشمه رگایه تییه وه رۆیشته بوومه ناو پورگی دونیای هونه ره وه... راستی زمانیشم باش نه ده زانی ده بوا ته قه لایه کی گه لیک زورم کردبا تا هه ر نه بی بکه ومه ری، سووربووم له سه ر فیروون و سه رکه وتن و هاوشانی.

من له شه ری به رانه رکیی ژیان و نه مانه وه که وتبوومه ناو شه ریکی تره وه، به لام زه وی تا ئاسمان جیاوان، بریاری خوم دابوو، ئه و برادره م ده یزانی له گرفت و ته نگه به ریه ک دام، ئیتر دوی ده وامی رۆژانه ی کۆلیژ له گه لما هات و له کلاسی تاییه تی فیژکردنی شیوه کاریدا ناوم نووسی، کابرایه کی دۆزییه وه مامۆستای زمانی فارسی بوو، شه وانه دوو کاتژمیر زمانی فارسی و ئه ده بیاتی فارسی له ئه پارتمان ه که مدا فیژ ده کردم.

ماندوو و مردوو، لام وابوو له شه ر دام، له ماندوو ییدا خه وم لی ده که وت.

ده ی سالی یه که مم به ته قه ته ق بری، ئه و هاو ری سیاوه شم له بیر ناچیت. له کۆلیژ هه ر قوتابییه ک دۆلابیکی تاییه تی هه بوو، دۆلابه که ی من و سیاوه ش شانبه شان بوون، ئه وی پیداو ایستی هونه ری و کارو کرده وی کۆلیژ هه بوو به زیاده وه خسته بوومه ناو دۆلابه که وه، یه ک دانه له کللی دۆلابه که م

دابوو دهستی سیاوه شهوه تا به پی نیاز سوود له مه وجوداتی دۆلابه که م وه رگری، به م شیوه کۆلیژمان ته واو کرد.

له دوایدا پیکه وه ئۆفیسکی کاری ئازادی ته لار سازمان کرده وه، ئیدی که وتبوینه ته قه لای کار به دهسته ئینان، ئۆفیس که مان له ساختمانیکدا بوو، ئوفیسی هونه رمه ندی گه وره ی کارگیزی سینه ما "عالی حاتمی" له هه مان ساختماندا بوو، هه روه ها هونه رمه ندانی تر.

پۆژیک له ئۆفیسدا بووم "ئیره جی قادری" هونه رپیشه ی ناسراوی سینه ما ی ئیران هاته ژووره وه و دانیشته و مه غرووپانه وتی: حه تمه ن من ده ناسن؟

له ناخه وه حه زم له غرووپه که ی نه کرد وتم: به لئ ده تناسم!

وتی: هاتووم ئۆفیس که م بۆ برا زینیته وه... دیکۆری بیهاوتام ده وئ.

به سه بینیدا پۆشته مه سه ر ساختمانه که و ئه وی ده بوا بکرایه گفتوگۆمان له سه ر کرد، به وه پانه وه ستا، ژووریکی له پشته وه هه بوو ده رگا که ی به سه ر هۆله وه بوو، وتی: ده مه وئ ئه و ژوورم بۆ برا زینیته وه، به مه رجیک که س هه ست به بوونی ده رگا که ی نه کات خۆم نه بیته، له سه ر ئه وه وشه ریکه وتین.

به سه بینیدا په یمانه که مان ئیمزا کرد، نزیکه ی پینج مانگ به و کاره وه خه ریک بووین، ئۆفیسکی گه لیک جوان و مۆدیرنمان دا به ده ستیه وه، ژووره شاراهه که ی که بۆ رابواردن دروستمان کردبوو به دریزی و پانیی ده رگا که ئاوینه یه کی چوارچیه دارمان بۆ دانا بوو، شه یتان نه یده دۆزییه وه.

ئیره ج له خانمه که ی ده ترسا و نه یده ویست که س به جیگه و شوین و هه رزه هه وه سیه کانی بزانیته، به پیی په یمانی واژوو کراو و به پیی پیشکه وتنی کاره که ده بوا به چوار به شی پاره که مانی پی بدابا، سی به شی پاره که بی هیچ گرفتیک پی داین و مایه وه سه ر دوا به ش، پۆیشتم بۆ لای

بۆ دوابهشى پارەكە سەيرم كرد لووتى به كههكەشانى فەلەكەوھى، وتى: ھىچ پارەيەكتان بەلاى
منەوھ نىيە و نامەوئى جاريكى تر بتبينم!

ئەو جۆرە پەفتارە دووربوو لە ھەلوئىستى مرۆقى پياوانە و شكاندى پەيمانى نىوانمان.

وتم: بۆ لە كارەكەم نارازىت؟

وتى: نەخىر! بەپىچەوانەوھ زۆرىش رازىم.

وتم: ئەمە زۆرە و دەيكەيت!

وتى: چۆنى لە يەك دەدەيتەوھ ئازادىت، ئىتر لەم ناوھ نەتبينم!

وتم: ئەگەر پەيدا بووم چى؟

وتى: گال دەدەم خەت خەتت بکەن.

تا ئەو ھەلە نەمدەزانى خەت خەتکردن يانى چى، تا پرسىم ئەودەم زانىم ھەرەشەى ئەوھم لئ
دەكات گالى چەقووگىش دەدا بە فەنەر برىندارم كەن. ئەم جۆرە برىندارکردنە لەناو چەقوگىشاندا
پەواجى ھەيە.

ھەر لەو كاتەيدا باوھك نەمدەزانى خەت خەتکردن يانى چى، وتم گوئىت لئ بىت، ديارە تۆ پياوى
خۆتت نەديوھ، ئەگەر وام لئ نەكردى بە پاي خۆت ئەو پارەم بۆ بهئنى، پياو نەبم، تۆ بم!

لەوئى ھاتمە دەرەوھ كەوتمە بىرەوھ چۆن ژمارە تەلەفۆنى مالىەوھيان بەدەست بهئنىم، خانمىك
ھەبوو بە ناوى فرىشتەى ئەردەلان، ئەو خانمە مالىەكەى ھەوارگەى ھونەرمدندان و گورانبيژان و
پايەبەرزانى تاران بوو، ھەفتەى جاريك شەونشينيەكى ئەنجام دەدا ھەريەكە لەو كەسانەى
ھاتوچۆكەرى ئەو مالىە بوون كە ناومان نابوو " پاتوق " مانگانەيەكى دەدايە فرىشتە خانم.

من هر له ویدا له گه ل زۆر بهی هونه رپیشه و گۆران بیژه به ناوبانگه کان ئاشنابووم، وهک: گوگوش، مه ههستی، نه سرین نوشی ئافه رین و فه پوو خزاد و زۆری تر.

ته له فۆنم بۆ فریشته کرد و وتم ژماره ی مالی ئیره جی قادریم دهوئ.

وتی: به سه رچاو "خوسره وخان" به کوردی سنه یی له گه ل مندا ده دوا، وتی: به لام بیژه پیم بۆ چه ته؟

وتم ده مه وئ له گه ل ژنه که ی ئیره جدا قسه بکه م.

وتی: مه هوشی ئیژی، چه زت لی بیته ساره شه و ده هیتم بۆ پاتۆق...

وتم: جارئ ژماره که م بده رئ، هینانی بۆ پاتۆق ده خه ینه دواوه .

ژماره که ی پیدام، جاریک و دوو جه ره سم لی دا، سیهه م وه لامی دامه وه، خۆم ناساند و وتم، "موهه ندیس خوسره وجاف"م، زۆر خانمانه قسه ی له گه ل مندا کرد و منیش هه والی ژووری شاراوه و دوگمه ی ئاوینه م بۆ ده ستنیشان کرد، له ولامدا وتی: من ناوی تۆم زۆر بیستوو له نزیکه وه نه گه یشتوو مه ته خزمه تت، به لام ده توانم بلیم بۆ ئه مه به من ده لئیت؟

منیش داستانه که م بۆ گێرپایه وه و وتی: که ئاوا؟

وهک له دوا ییدا ژنه بوخۆی بۆی گێرپامه وه وتی: ئیواره یه ک خۆم کرد به ئۆفیسه که یدا، به لای ئاوینه که وه وه ستام و دهستم بۆ ژیر ئاوینه که و دوگمه م دۆزیه وه و په نجه م پیا نا، ئاوینه نه رمنه رم به سه ر سکه وه ده رگا کرایه وه و ئاوینه پۆیشته ناو دیواره وه، پۆیشته ژوره وه له ژووری نوسته نه که ی من گه لیک پازاوه تر بوو، هر له ویدا کراسه که یم له به ریدا شپ و شیتال کرد و وتم: ئه یرات بۆ "مه ستانه" چوونت دروست کردوه؟

ده ی شه وئ "ئیره جی قادری" ته له فۆنی کرد و هه ره شه ی ده کرد.

وتم: گویم لئ بگره، تۆ دەمیکه هه پشه و گۆرپه شه ده کهیت، نۆره ی منه ئە ده بت که م، چاوم لیکه ... ته لیفۆنم داخست ..

من دەمزانى شه وانە له چ پستۆرانتیکدا داده نیشی ... شه قاوه یه کی مله و پری بازو له ئە ستووری خه لکی کرماشانم ده ناسی به ناوی " داش ئە کبه ر" پووداوه که م بۆ باس کرد، ئە و جۆره پیاوانه کاری نامه ردانه یان لئ نه ده وه شایه وه، که باسه که ی خۆم بۆ گێرپایه وه، ده ستی خسته سه ر سمیلێ و وتی: ئاغای جاف ئە گه ر به گوێراکیشان نه مه ینا بۆ ده فته ره که ت ئە م سمیلێ، سمیلێ داش ئە کبه ر نه بیّت!

ئە و وه ک هونه رپیشه یه ک له سنه مادا ئیره جی ده ناسی، داش ئە کبه رم هه لگرت و بردم بۆ به رده م ئە و پستۆرانه ی وا ئیره جی قادری لئ داده نیشیّت.

هه موو چوار پۆژی نه خایان داش ئە کبه ر هات بۆ ئۆفیسه که م و ده ستی ئیره جی گرتبوو، وتی: ئاغای جاف ئیره ج خان هاتووه، داوای لیبووردنت لئ ده کات و هه ق و حیسابی خۆیشی هیناوه . پووم کرده ئیره ج و وتم: نه موت ناچارت ده که م به ده ستی خۆت پاره که م بۆ بینی بۆ ئۆفیس . ئە مه جوانه وا زه لیلی هه ی نامه رد .

وتی: به هه رحال، بمبه خشه!

ده ی پۆژ هاتوچوو فریشته ی ئە رده لانی لیزان و کارامه ته لیفۆنی کرد و وتی: ساره شه و "مه هۆشی" ژنی ئیره جی قادری دیت بۆ پاتۆق به ته ورێک ئاگاداریم له ئیره ج تۆراوه و له مالی باوکی دایه .

به سبه ینیدا پۆیشتم بۆ پاتۆق نزیکه ی ده که س له ژن و پیاوی لئ بوون، من مه هۆشم نه ده ناسی فریشته له گه ل مه هۆشی ئاشنای کردم، پۆژ به پۆژ دۆستایه تیمان پته ووپته وتر بوویه وه، گه پابوویه وه بۆ لای "ئیره ج" به لام له گه ل منی به نده ی خودادا په یوه ندی به رده وام بوو...

یادی به خیر...